

Адміністративно-правовий статус Державної судової адміністрації України

Administrative legal status of the State judicial administration of Ukraine

Світлана Рудниченко

Ключові слова:

адміністративна відповідальність, адміністративні обов'язки, адміністративні права, адміністративно-правовий статус, Державна судова адміністрація України, судова влада.

Key words:

administrative and legal status, administrative functions, administrative responsibility, administrative right, judiciary, State judicial administration of Ukraine.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У період розбудови сучасної української держави та формування нової системи дуже важливо з'ясувати сутність і напрями удосконалення адміністративно-правового статусу Державної судової адміністрації України (далі – ДСА), адже від її ефективної роботи прямо залежить надійність функціонування судової влади в Україні. Більшість українців вважає, що судова влада не працює на достатньому рівні. Так, за даними Центру Розумкова, 65,5 відсотка опитаних негативно ставляться до чинної в Україні системи судоустрою, а загальний баланс довіри до судів – мінус 72,7 відсотка¹. Статистика показує, що рівень довіри до суду в Україні становить менш ніж 28 відсотків.

Тому в умовах сучасності гостро стоїть потреба в модернізації системи судової влади в цілому та її забезпечувальних органів, насамперед ДСА. Якісне виконання певного завдання значною мірою залежить від налагодженої дієвої системи правореалізації, а це можливо лише у разі збалансованості місця та ролі судової гілки влади в загальній державній владі України та відсутності в ній корупції. Вагому роль у цьому відіграє ДСА, яка здійснює забезпечення судової влади усім необхідним для здійснення правосуддя та надання якісних адміністративних послуг, що вимагає змін і доповнень до її функцій, обов'язків і прав, відповідальності. Іншими словами, об'єктивно існує потреба подальшого розвитку та удосконалення адміністративно-правового статусу ДСА.

ДСА є провідним органом, який здійснює забезпечення судів загальної юрисдикції, ВККСУ, НШСУ та органів суддівського самоврядування. Вона підзвітна з'їзду суддів України, а в період між з'їздами – Раді суддів України. За основні завдання має організаційне, фінансове, кадрове, аналітично-статистичне, технічне забезпечення діяльності органів судової влади та ведення Єдиного державного реєстру судових рішень².

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковане розв'язання проблеми, та виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячена стаття. До теоретичних проблем статусу адміністративно-правового регулювання діяльності ДСА звертались у свої працях вчені А. Авторгов, Д. Андрєєва, А. Борко, Н. Бояринцева, В. Галунько, Л. Князька, С. Короед, В. Куценко, О. Минюк, С. Москаленко, В. Муцко, М. Золотарьова, В. Лаговський, Н. Лебідь, С. Орехов, С. Петришин, С. Погребняк, В. Смородинський, О. Сікорський, М. Стець та ін. Проте безпосередньо предметом їхнього дослідження аналізована нами проблематика не була, вони свої зусилля зосереджували на більш загальних спеціальних чи суміжних викликах.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі теорії адміністративного права, чинного законодавства,

¹ Конституційний процес в Україні: удосконалення засад правосуддя, прав, свобод і обов'язків людини та громадянина. Інформаційно-аналітичні матеріали до круглого столу «Реформа конституційних засад судової влади, прав і свобод людини: поточний результат і очікувані перспективи» (Київ, 22 червня 2016 р.). – К.: Центр Розумкова. – 66 с.

² Лаговський В.М. Органи судової влади в механізмі правової держави: загальнотеоретичні аспекти функціонування: спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» / В.М. Лаговський. – Івано-Франківськ, 2016. – 16 с.

думок вчених-юристів щодо цієї проблеми удосконалити зміст і сформулювати новітнє поняття адміністративно-правового статусу державної судової адміністрації.

Виклад основного матеріалу. Проблема правового статусу вітчизняної судової влади має довгу та повчальну історичну традицію³, проте в умовах сьогодення вона вимагає новітнього ґрунтовного аналізу. Згідно із академічним тлумачним словником української мови статус – це становище, стан, певний стан чого-небудь⁴. У сучасній правовій системі України врегулювання питань правового забезпечення судової влади є гібридним, за класифікацією з погляду вчених юридичного факультету Гарвардського університету, коли норми конституційного права переважають під час призначення суддів, а норми адміністративного права беруть на себе основну забезпечувальну функцію для судової влади⁵.

Саме з погляду теорії адміністративного права професор В. Галуцька визначає, що в сучасних умовах зміст правового статусу особи трактується в правознавстві в чотирьох основних аспектах: по-перше, правовий статус особи ототожнюється з правосуб'єктністю; по-друге, правовий статус встановлюється нормативно-правовими актами, що визначають суб'єктивні права та юридичні обов'язки особи; по-третє, правовий статус особи визначається нормативно-правовими актами, які встановлюють суб'єктивні права та юридичні обов'язки особи в сукупності з їхньою правосуб'єктністю; по-четверте, правовий статус особи розглядається як система закріплених у нормативно-правових актах і гарантованих державою прав і свобод, обов'язків і юридичної відповідальності, відповідно до яких індивід як суб'єкт права (тобто такий, що має правосуб'єктність) координує сою поведінку в суспільстві.

На думку вченого, найбільш повною є точка зору таких вчених, які широко трактують правовий статус особи, включаючи до змісту правового статусу особи суб'єктивні права, юридичні обов'язки з поєднанням їх із правосуб'єктністю та юридичною відповідальністю. Загалом професор В. Галуцько вважає, що адміністративно-правовий статус особи – це сукупність юридичних засобів, які характеризують місце і роль фізичної або юридичної особи в адміністративно-правових відносинах. Визначальними для аналізу адміністративно правового статусу особи є такі юридичні інститути: публічні суб'єктивні права та юридичні обов'язки; правосуб'єктність особи; адміністративна відповідальність; подекуди – дисциплінарна відповідальність посадових осіб публічної адміністрації⁶.

У юридичній літературі зазначені положення знайшли значний свій подальший розвиток та розширення в різних сферах суспільного життя. О. Стець вважає, що структуру адміністративно-правового статусу Головержслужби становлять такі елементи, як завдання, принципи, функції, компетенція, взаємодія, структура, організація діяльності⁷. М. Бояринцева визначає, що адміністративно-правовий статус громадянина визначається дисертантом як встановлена законами та іншими нормативно-правовими актами система прав та обов'язків громадянина, які реалізуються через суспільні відносини у сфері державного управління, та забезпечуються системою юридичних гарантій на участь в управлінні державними справами і задоволенні публічних та особистих інтересів через діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування. На думку вченого, зміст адміністративно-правового статусу громадянина розкривається через його елементи. Елементами адміністративно-правового статусу громадянина визначено права, обов'язки, юридичні гарантії⁸.

Н. Лебідь доводить, що адміністративно-правовий статус державних інспекцій є складною правовою конструкцією та містить його цілі, завдання, функції; компетенцію; організаційний блок елементів; відповідальність⁹. М. Золотарьова визначила, що адміністративно-правовий статус ДПІ являє собою складну юридичну конструкцію, головною складовою частиною якої є компетенція, що доповнюється відпові-

³ Кравчук В.М. Історико-правові аспекти конституційних основ статусу суддів у період козацько-гетьманської держави (середина XVI – XVIII століття) / В.М. Кравчук // Науковий вісник публічного та приватного права. – 2016. – № 3. – С. 14–18.

⁴ Словник української мови. Академічний тлумачний словник : в 11 т. – 1978. – Т. 9. – 768 с.

⁵ Garoupa N., Ginsburg T. Hybrid judicial career structures: reputation versus legal tradition / N. Garoupa, T. Ginsburg // Journal of Legal Analysis (Winter 2011). – № 3 (2). – P. 411–448.

⁶ Адміністративне право України : [підручник] : у 2 т. / [В.В. Галуцько, В.І. Олєфір, С.О. Короєд та ін.]. – Херсон : ХМД, 2013. – Т. 1. – 396 с.

⁷ Стець О.М. Адміністративно-правовий статус Головного управління державної служби України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / О.М. Стець. – Одеса, 2011. – 19 с.

⁸ Бояринцева М. Адміністративно-правовий статус громадянина України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / М. Бояринцева. – К., 2005. – 20 с.

⁹ Лебідь Н.В. Адміністративно-правовий статус державних інспекцій в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / Н.В. Лебідь. – Харків, 2004. – 20 с.

дальністю, завданнями, функціями, організацією (структурою) та порядком діяльності (форми та методи діяльності, порядок створення ДПІ та їх припинення), виконання якого покладено на органи державної податкової служби України¹⁰. А. Авторгов стверджує, що адміністративно-правовий статус державного виконавця – це поняття, зміст якого завжди виражається в сукупності нормативно визначених прав та обов'язків, службовій правосуб'єктності, компетенції та юридичній відповідальності за невиконання чи неякісне виконання своїх повноважень у сфері примусового виконання рішень. На його погляд, правовий статус державного виконавця базується на правовому статусі особи та містить такі елементи, як службова правосуб'єктність, обов'язки та права, компетенція, юридична відповідальність¹¹.

О. Сікорський з'ясував, що адміністративно-правовий статус Державного департаменту в справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб – це складна юридично-теоретична конструкція, яка містить такі складові елементи: мета утворення органу та визначення сфери його відання; принципи та територіальні масштаби діяльності; внутрішню структуру органу; порядок та спосіб його утворення, реорганізації та ліквідації; завдання та функції; обсяг і характер державно-владних повноважень; форми та методи діяльності; порядок вирішення в органі підвідомчих питань; джерела фінансування органу; наявність або відсутність прав юридичної особи; право та обов'язок користуватися державними символами; відповідальність¹².

Однак для нас найбільш вагомим є думка В. Куценка, який спеціалізовано аналізував це питання. Він вважає, що адміністративно-правовий статус ДСА полягає в тому, що вона є провідним суб'єктом публічної адміністрації, яка створює умови для реалізації фізичними та юридичними особами права на справедливий і гуманний суд, до структури якого належать адміністративні завдання (функції), адміністративні обов'язки та права цієї служби (посадових осіб) й адміністративна відповідальність у цій сфері¹³.

Проведене методами аналізу та синтезу дослідження вище зазначених положень дає можливість стверджувати: по-перше, усі без винятку вчені вважають, що права і обов'язки (компетенція) суб'єктів владних повноважень є складовою частиною адміністративно-правового статусу; по-друге, переважна більшість вчених до складників такого статусу відносить завдання та організацію діяльності – форми й методи адміністративної діяльності; по-третє, рівно половина проаналізованих вчених вважають, що елементами адміністративно-правового статусу є функції та відповідальність; по-четверте, деякі вчені до елементів такого статусу відносять правосуб'єктність, принципи, структуру; по-п'яте, тільки один вчений, М. Бояринцева, вважає, що до елюенту адміністративно-правового статусу суб'єкта владних повноважень належать гарантії.

Ми підтримуємо думку тих вчених, які відносять до адміністративно-правового статусу наступні елементи: суб'єктивні адміністративні права та юридичні обов'язки (адміністративну компетенцію), функції та завдання та адміністративну відповідальність.

Далі перейдемо безпосередньо до аналізу адміністративно-правового статусу Державної судової адміністрації України через призму чинного законодавства. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII визначений загальний правовий статус Державної судової адміністрації України (ст. 151), згідно з яким Державна судова адміністрація України є державним органом у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади. Вона підзвітна Вищій раді правосуддя. Має територіальні управління. Правовий статус посадових осіб Державної судової адміністрації України, її територіальних управлінь визначається Законом України «Про державну службу». Має печатку із зображенням Державного герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс і рахунки в органах Державної казначейської служби України. Положення про Державну судову адміністрацію України та типові положення про її територіальне управління затверджуються Вищою радою правосуддя після консультацій з Радою суддів України¹⁴.

¹⁰ Золотарьова М.К. Адміністративно-правовий статус державних податкових інспекцій в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец.12.00.07 / М.К. Золотарьова. – Дніпропетровськ, 2009. – 20 с.

¹¹ Авторгов А.М. Адміністративно-правовий статус державного виконавця : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец.12.00.07 / А.М. Авторгов. – К., 2008. – 17 с.

¹² Сікорський О.П. Адміністративно-правовий статус Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб МВС України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / О.П. Сікорський. – Харків, 2011. – 20 с.

¹³ Куценко В.Д. Адміністративно-правовий статус Державної судової адміністрації України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / В.Д. Куценко. – К., 2016. – 20 с.

¹⁴ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2016. – № 31. – Ст. 545.

Як бачимо, зазначена законодавча конструкція є неповною і такою, що потребує подальшого доктринального модернізаційного розвитку, для цього ми використовуємо вищенаведене розуміння змісту елементів адміністративно-правового статусу суб'єктів владних повноважень.

Згідно із Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII основними завданнями ДСА України є організаційне забезпечення діяльності органів судової влади, забезпечення належних умов діяльності судової влади; участь у формуванні судів загальної юрисдикції¹⁵.

Що стосується адміністративних обов'язків ДСА, то спочатку звернемося до загальнонаукового їх розуміння. Український тлумачний словник української мови визначає, що зобов'язання – це поставлене перед собою завдання, обіцянка, які неодмінно повинні бути виконані¹⁶. Юридичний словник стверджує, що юридичний обов'язок – це продиктована законодавством міра необхідної, обов'язкової поведінки; як надто важливий елемент правового статусу особи суттєва частина юридичного змісту правовідносин тісно пов'язаний з іншою їх частиною – правом. Права однієї особи без обов'язків іншої забезпечити їх залишаються незахищеними¹⁷. Якщо за аналогією звернутися до розуміння адміністративно-правових правовідносин як суспільних відносин, врегульованих нормами адміністративного права¹⁸, складовою частиною яких є юридичні обов'язки, то можна прийти до висновку, що адміністративні обов'язки – це юридичні обов'язки, які встановлені нормами адміністративного права.

З урахуванням предмета нашого дослідження можна стверджувати, що адміністративні обов'язки ДСА – це міра необхідної поведінки посадових осіб та органів ДСА (їхні завдання), встановлена нормами адміністративного права, яка обов'язково повинна бути виконана ними з метою забезпечення діяльності судової влади та надання в ній адміністративних послуг особам.

На основі чинного законодавства ми прийшли до висновку, що до адміністративних обов'язків ДСА слід віднести такі: відстоювати імідж та законні потреби судової влади в інших гілках влади; вивчати практику організації діяльності судів, розробляти й вносити у встановленому порядку пропозиції щодо її вдосконалення; вивчати кадрові питання апарату судів, прогнозувати потребу в спеціалістах, здійснювати замовлення на підготовку відповідних спеціалістів; забезпечувати необхідні умови для підвищення кваліфікації працівників апарату судів, створювати систему підвищення кваліфікації; організувати роботу з ведення судової статистики, діловодства та архіву; готувати матеріали для формування пропозицій щодо бюджету судів; організувати комп'ютеризацію судової влади; забезпечувати функціонування автоматизованої системи судової влади; визначати члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України; організувати діяльність служби судових розпорядників; забезпечувати ведення офіційного веб-порталу судової влади; здійснювати матеріальне й соціальне забезпечення працівників судової влади; організувати та фінансувати будівництво, ремонт будинків і приміщень судів, забезпечувати їх технічне оснащення; організувати проведення планово-фінансової роботи і бухгалтерського обліку в судах, територіальних управліннях; забезпечувати суди та суддів символами судової влади; забезпечувати незалежність, недоторканність і безпеку суддів; забезпечувати реалізацію державної політики у сфері охорони державної таємниці, контроль за її збереженням у судах і територіальних управліннях ДСА України; розглядати звернення громадян з питань¹⁹.

У теорії права щодо суб'єктивних прав як змісту правових відносин теоретики права розуміють гарантовану нормами права міру можливої поведінки особи. Воно належить уповноваженій особі, його реалізація дає змогу задовольнити певний власний інтерес. При цьому носій суб'єктивного права вільно обирає передбаченим правом варіант поведінки. Водночас межі можливої поведінки суб'єкта визначено нормами права. Реалізація суб'єктивного права, тобто проведення передбачених ним можливостей у практичну площину, реальне здійснення відповідних правомірних дій відбувається як у межах правовідносин, так і поза ними. У першому разі вона зумовлена певними юридичними фактами. Саме в межах правовідносин відбувається конкретизація суб'єктивного права, визначеного нормою права: здійснюється його прив'язка до іншого суб'єкта – зобов'язаної сторони, до певного об'єкта (визначеного блага), уточнюються зміст

¹⁵ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2016. – № 31. – Ст. 545.

¹⁶ Тлумачний словник української мови : в 11 томах. – К., 1972. – Т. 3. – 876 с.

¹⁷ Популярна юридична енциклопедія / [В.К. Гіжевський, І.С. Чиж та ін.]. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – 528 с.

¹⁸ Галуцько В.В. Адміністративно-правові відносини. Алгоритм дослідження / В.В. Галуцько // Науковий вісник публічного та приватного права. – 2016. – № 3. – С. 126–131.

¹⁹ Положення про Державну судову адміністрацію України : затверджено рішенням Ради суддів України від 22.10.2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zk.court.gov.ua/tu07/n-pb/condition>.

і межі дозволеної поведінки уповноваженої особи. У складі суб'єктивного права можна відокремити такі правоможливості: право на власні дії, тобто можливість суб'єкта діяти особисто; право на чужі дії, тобто можливість суб'єкта вимагати певної поведінки від зобов'язаної особи; право на дії уповноважених осіб, тобто можливість звертатися до уповноважених на це суб'єктів заради застосування державного примусу в разі невиконання зобов'язаною особою своїх обов'язків²⁰. Усі ці положення можна, хоча і не прямо, використати для будівництва адміністративних права ДСА.

З урахуванням вищезазначеного матеріалу можна стверджувати, що адміністративні права ДСА – це гарантована нормами адміністративного права міра можливої поведінки посадових осіб і органів ДСА. Вони належать до обов'язків, поставлених державою і суспільством, щодо належного забезпечення усім необхідним для здійснення судочинства судовою владою та надання адміністративних послуг. При цьому носії суб'єктивного права (посадові особи й органи ДСА) у мінімальній мірі можуть обирати передбачений законом варіант поведінки, оскільки вони мають неухильно дотримуватися спеціального принципу регулювання взаємовідносин суспільства й публічної адміністрації – «зв'язаність публічної адміністрації законом і підконтрольність їх суду»²¹.

При цьому ДСА може використовувати такі відносно відокремлені правомочності:

- 1) адміністративне права право на власні дії, тобто можливість ДСА діяти особисто, наприклад скасовувати в межах своїх повноважень акти територіальних управлінь у разі їх невідповідності актам законодавства та рішенням ДСА України; утворювати робочі та експертні групи, залучати в межах своїх повноважень спеціалістів і скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до її компетенції;
- 2) адміністративне право на чужі дії, тобто можливість суб'єкта вимагати певної поведінки від зобов'язаної особи, наприклад право одержувати від інших суб'єктів судової влади, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій усіх форм власності, а також громадян та їх об'єднань інформацію, документи, матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань; залучати вчених, спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ і організацій усіх форм власності до розгляду питань, що належать до її компетенції;
- 3) адміністративне право на дії уповноважених осіб, тобто можливість звертатися до уповноважених на це суб'єктів заради застосування державного примушування в разі невиконання зобов'язаною особою своїх обов'язків.

Таким чином, адміністративні права ДСА – це встановлена законодавством міра визначеної можливої поведінки посадових осіб і органів ДСА щодо належного забезпечення ними усім необхідним для здійснення судочинства та надання якісних адміністративних послуг, що складається з правомочностей на власні та чужі адміністративні дії.

Ще одним вагомим елементом адміністративно-правового статусу ДСА є адміністративна відповідальність у сфері її діяльності, яку за суб'єктивним складом посадової особи ДСА В. Куценко виділяє як таку, що суб'єктами скоєння правопорушення та суб'єктами публічної адміністрації, які уповноваженні законом складати протоколи про адміністративні правопорушення (накладати адміністративні санкції на осіб), можуть бути посадові особи ДСА²².

Висновки та перспективи подальших розвідок. Усе вищевикладене дає можливість сформулювати такі висновки:

- 1) адміністративно-правовий статус ДСА складається з таких адміністративно-правових елементів: функції та завдання, суб'єктивні адміністративні права та юридичні обов'язки (адміністративна компетенція), адміністративна відповідальність;
- 2) основною державною функцією ДСА є забезпечення судової влади усім необхідним для здійснення правосуддя суддями та надання якісних адміністративних послуг в системі судової влади;

²⁰ Теорія держави і права : [підручник] / [О.А. Петришин, С.П. Погребняк, В.С. Смородинський та ін.]. – Харків : Право, 2015. – 368 с.

²¹ Галуцько В.В. Принципи адміністративного права. Науково-дослідний інститут публічного права / В.В. Галуцько [Електронний ресурс]. – Режим доступу : sipl.com.ua.

²² Куценко В.Д. Адміністративно-правовий статус Державної судової адміністрації України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / В.Д. Куценко. – К., 2016. – 20 с.

- 3) основними завданнями ДСА України є організаційне забезпечення діяльності органів судової влади, забезпечення належних умов діяльності судової влади, участь у формуванні судів загальної юрисдикції;
- 4) адміністративні обов'язки ДСА – це міра необхідної поведінки посадових осіб та органів ДСА (їхні завдання), встановлена нормами адміністративного права, які обов'язково повинні бути виконані ними з метою забезпечення діяльності судової влади та надання адміністративних послуг особам;
- 5) адміністративні права ДСА – це встановлена законодавством міра визначеної можливої поведінки посадових осіб і органів ДСА щодо належного забезпечення ними усім необхідним для здійснення судочинства та надання якісних адміністративних послуг, що складається з правомочностей на власні та чужі адміністративні дії.

Отже, адміністративно-правовий статус ДСА полягає в тому, що вона є забезпечувальним органом судової влади, який здійснює виконавчо-розпорядчі функції та надає адміністративні послуги в ній з метою реалізації громадянами України права на справедливий, гуманний суд. До її структури входять функції та завдання, суб'єктивні адміністративні права, юридичні обов'язки (адміністративна компетенція) та адміністративна відповідальність у цій сфері.

Анотація

У статті удосконалено визначення адміністративно-правового статусу Державної судової адміністрації України, яка є забезпечувальним органом судової влади, здійснює виконавчо-розпорядчі функції та надає адміністративні послуги. Метою її діяльності є реалізації громадянами України права на справедливий, гуманний суд. До її структури належать функції та завдання, суб'єктивні адміністративні права, юридичні обов'язки (адміністративна компетенція) та адміністративна відповідальність.

Summary

In the article improved administrative and legal status of the State Judicial Administration of Ukraine. This is the state judicial authority, which carries out executive and administrative functions and provides administrative services. The purpose of the State Judicial Administration of Ukraine is implementing the citizens of Ukraine of a fair, humane court. The structure includes administration functions and tasks subjective administrative rights and legal obligations (administrative jurisdiction), and administrative responsibility.

Використана література:

1. Конституційний процес в Україні: удосконалення засад правосуддя, прав, свобод і обов'язків людини та громадянина. Інформаційно-аналітичні матеріали до круглого столу «Реформа конституційних засад судової влади, прав і свобод людини: поточний результат і очікувані перспективи» (Київ, 22 червня 2016 р.). – К. : Центр Розумкова. – 66 с.
2. Лаговський В.М. Органи судової влади в механізмі правової держави: загальнотеоретичні аспекти функціонування : спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» / В.М. Лаговський. – Івано-Франківськ, 2016. – 16 с.
3. Кравчук В.М. Історико-правові аспекти конституційних основ статусу суддів у період козацько-гетьманської держави (середина XVI – XVIII століття) / В.М. Кравчук // Науковий вісник публічного та приватного права. – 2016. – № 3. – С. 14–18.
4. Словник української мови. Академічний тлумачний словник : в 11 т. – Т. 9. – 768 с.
5. Garoupa N., Ginsburg T. Hybrid judicial career structures: reputation versus legal tradition / N. Garoupa, T. Ginsburg // Journal of Legal Analysis (Winter 2011). – № 3 (2). – P. 411-448.
6. Адміністративне право України : [підручник] : у 2 т. / [В.В. Галуцько, В.І. Олефір, С.О. Короєд та ін.]. – Херсон : ХМД, 2013. – Т. 1. – 396 с.
7. Стець О.М. Адміністративно-правовий статус Головного управління державної служби України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / О.М. Стець. – Одеса, 2011. – 19 с.

8. Бояринцева М. Адміністративно-правовий статус громадянина України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / М. Бояринцева. – К., 2005. – 20 с.
9. Лебідь Н.В. Адміністративно-правовий статус державних інспекцій в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / Н.В. Лебідь. – Харків, 2004. – 20 с.
10. Золотарьова М.К. Адміністративно-правовий статус державних податкових інспекцій в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / М.К. Золотарьова. – Дніпропетровськ, 2009. – 20 с.
11. Авторгов А.М. Адміністративно-правовий статус державного виконавця : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / А.М. Авторгов. – К., 2008. – 17 с.
12. Сікорський О.П. Адміністративно-правовий статус Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб МВС України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / О.П. Сікорський. – Харків, 2011. – 20 с.
13. Куценко В.Д. Адміністративно-правовий статус Державної судової адміністрації України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / В.Д. Куценко. – К., 2016. – 20 с.
14. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2016. – № 31. – Ст. 545.
15. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2016. – № 31. – Ст. 545.
16. Тлумачний словник української мови : в 11 томах. – К., 1972. – Т. 3. – 876 с.
17. Популярна юридична енциклопедія / [В.К. Гіжевський, І.С. Чиж та ін.]. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – 528 с.
18. Галуцько В.В. Адміністративно-правові відносини. Алгоритм дослідження / В.В. Галуцько // Науковий вісник публічного та приватного права. – 2016. – № 3. – С. 126–131.
19. Положення про Державну судову адміністрацію України : затверджено рішенням Ради суддів України від 22.10.2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zk.court.gov.ua/tu07/n-pb/condition>.
20. Теорія держави і права : [підручник] / [О.А. Петришин, С.П. Погребняк, В.С. Смородинський та ін.]. – Харків : Право, 2015. – 368 с.
21. Галуцько В.В. Принципи адміністративного права. Науково-дослідний інститут публічного права / В.В. Галуцько [Електронний ресурс]. – Режим доступу : sipl.com.ua.

Світлана Рудниченко,

здобувач

Науково-дослідного інституту публічного права